

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/47/2013
Identifikačné číslo spisu:	1410010447
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1410010447.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému I. A. a spol. pre trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 /ďalej len Tr. zák./ vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2 T 189/2010 prerokoval na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2013 v Bratislave dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podaného v prospech obvineného JUDr. Q. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. januára 2013, sp. zn. 3 To 120/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 25. mája 2012, sp. zn. 2 T 189/2010, bol obvinený JUDr. Q. Q. /spolu s I. A./ uznaný za vinného z trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, 4 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný I. A. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovaným JUDr. Q. Q., ako zástupcom firmy Q., spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, M., kúpnu zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena, ktorú dal vypracovať obžalovaný JUDr. Q. Q. vo svojej realitnej kancelárii Q., spol. s r.o., zo dňa 12. decembra 2002, kde ako kupujúci vystupuje obžalovaný I. A. a ako predávajúca nebohá L. Q., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, zomrelá 01.05.2003, naposledy trvale bytom Q., W.. XX, odkúpil od L. Q. byt číslo X, nachádzajúci sa na štvrtom nadzemnom podlaží obytného domu, súpisné číslo XXXX, postaveného na parcelách číslo XXXX až XXXX, na W. ulici č. XX v Q., trhovej hodnoty 1 000 000,- Sk (33 193,92 Euro) za sumu 176220,- Sk (5 849,43 Euro), pričom využili nepriaznivý zdravotný stav L. Q., ktorá v tom čase trpela závažnou duševnou poruchou - demenciou pri Alzheimerovej chorobe zmiešaného typu, v dôsledku čoho nebola schopná chápať zmysel právnych úkonov a nebola schopná ich samostatne realizovať a posúdiť ich dosah, pričom príznaky tohto ochorenia boli zjavné pri prvom kontakte s L. Q., a bez toho, aby poškodená L. Q. si uvedomovala, čo podpisuje, jej dali podpísať hore uvedenú kúpnu zmluvu a príjmový doklad o odovzdaní kúpnej ceny, ktorú jej však nevyplatili, následne kúpnu zmluvu dňa 24. apríla 2003 spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra

nehnuteľností, ktorý dal opätovne vypracovať obžalovaný JUDr. Q. Q. vo svojej realitnej kancelárii Q., spol. s r.o., doručili na Katastrálny úrad v Bratislave, na základe čoho Katastrálny úrad v Bratislave dňa 12. mája 2003 pod č. k. V-1681/03 v presvedčení o spôsobilosti oboch strán na uzavretie zmluvy povolil vklad vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti v prospech obžalovaného I. A. a týmto svojím konaním obžalovaný I. A. a JUDr. Q. Q. spôsobili zákonným dedičom po nebohej L. Q. - poškodeným C. Q., T. C., R. C. a T. N. škodu v celkovej výške 33 193,92 Euro (1 000 000,- Sk).

Za to bol odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pričom výkon tohto trestu mu bol podľa § 58 ods. 1, písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený a bola mu stanovená skúšobná doba 2 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného C. Q. s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal JUDr. Q. Q. prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave toto uznesením z 23. januára 2012, sp. zn. 3 To 120/2012, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dovolanie v prospech JUDr. Q. Q. minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Uviedol v ňom, že okresný súd v podstatných okolnostiach nesprávne zistil skutkový stav veci, pretože kládol dôraz na zisťovanie zdravotného stavu L. Q. a jej spôsobilosti odpredať svoj byt. Aj svedecké výpovede v uvedenom smere súd vyhodnotil len jednostranne v neprospech obvineného a neprihliadol na výpoveď svedka N. I., poštového doručovateľa, ktorý odovzdával L. Q. dôchodok v jej byte.

Súd svoje rozhodnutie založil tiež na znaleckom posudku o zdravotnom stave L. Q. z odvetvia zdravotníctva psychiatrie, ktorý však bol vypracovaný až po smrti menovanej. Aj Mgr. V. R. uviedla vo svojej svedeckej výpovedi, že keby pri overovaní podpisu menovanej mala pochybnosti o jej zdravotnom stave overovací úkon by nevykonala.

Okrem toho rozsudok okresného súdu ani odôvodnenie uznesenia krajského súdu neobsahuje odôvodnenie čím vlastne uviedol obvinený L. Q. do omylu, resp. ako využil jej omyl. Oba konajúce súdy teda nepreukázali, že by obvinený konal s podvodným úmyslom, ale vykonával len úkony, ktoré súviseli s jeho povaním.

Na základe uvedeného minister spravodlivosti Slovenskej republiky žiadal, aby najvyšší súd vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 23. januára 2013, sp. zn. 3 To 120/2012, bol porušený zákon v neprospech obvineného JUDr. Q. Q., aby najvyšší súd toto uznesenie zrušil vrátane ďalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a prikázal Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať, ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

Všetky výroky z uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ale aj Okresného súdu Bratislava IV majú svoju oporu v riadne zistenom skutkovom stave podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vyvedenú zo správneho hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., ktoré boli zákonným spôsobom vykonané na hlavnom pojednávaní.

Z takto vykonaných dôkazov nepochybne správne oba konajúce súdy uzatvorili, že obvinený JUDr. Q. Q. spáchal skutok tak ako bol ustálený v skutkovej vete v rozsudku súdu prvého stupňa. V uvedenom

ohľade sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi tak, ako ich ustálili oba konajúce súdy a v ďalšom odkazuje na správne a podrobné odôvodnenie obsiahnuté v už citovaných rozhodnutiach, s ktorými sa stotožňuje.

V reakcii na dovolacie námietky ministra spravodlivosti Slovenskej republiky len dodáva, že z obsahu námietok dovolania ministra spravodlivosti vyplýva, že je napádané naplnenie zákonných znakov žalovaného trestného činu podvodu, konkrétne naplnenie jeho subjektívnej stránky zo strany obvineného.

S námietkami v uvedenom smere však nie je možné súhlasiť. Je potrebné uviesť, že subjektívnu stránku trestného činu /čiže vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému skutku/ nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak ako sa prejavuje navonok, v jeho konaní.

Dovolacie námietky ministra spravodlivosti smerujú nie na rozsah vykonaného dokazovania, ale jednoznačne na hodnotenie dôkazov oboma konajúcimi súdmi, v snahe zvrátiť ustálenú verziu skutkového stavu vlastnou verziou, ktorá by samozrejme už nenapĺňala skutkovú podstatu žalovaného trestného činu.

V predmetnom trestnom konaní rozhodujúcou otázkou, ktorú oba konajúce súdy museli riešiť bola otázka, či zdravotný stav L. Q. bol v čase uzatváranie zmlúv o predaji jej bytu taký, že mohla reálne posúdiť dosah svojho konania a zároveň, či jej zdravotný stav v tomto ohľade mohol v skutočnosti vnímať a posúdiť aj obvinený.

Celkom správne preto oba konajúce súdy aj zamerali a vyčerpávajúco aj vykonali dokazovanie v tomto smere.

Z takto vykonaných dôkazov, predovšetkým zo znaleckého posudku z odboru lekárstva, odvetvia psychiatrie mali súdy presvedčivo preukázané, že zdravotný stav L. Q. v čase uzatvárania zmlúv bol taký, že sa absolútne nemohla orientovať v majetkoprávnom vzťahu a vybavovať svoje záležitosti, pričom vonkajšie prejavy jej onemocnenia boli očividné aj laikovi. Z hľadiska záverov znaleckého posudku vôbec nie je rozhodujúce, že bol vypracovaný až po smrti L. Q., znalkyňa mala totiž pre jeho vypracovanie dostatok relevantných podkladov v zdravotnej dokumentácii.

V súlade so závermi znaleckého posudku sú aj výpovede svedkov C. Q., L. Y., L. B., N. I. ako aj listinné dôkazy, zvlášť záznamy Miestneho úradu v R.. Krajský ani okresný súd nepochybili ani v tom, že výpovede N. I. a Mgr. V. R. vyhodnotili tak, že pre posúdenie veci nemajú zásadný význam, pretože L. Q. poznali len letmo, pri odovzdávaní dôchodku resp. Mgr. R. len pri overení podpisu.

Na základe uvedeného preto oba súdy po vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. správne dospeli k záveru, že konaním obvineného boli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Obvinený totiž vediac, že L. Q. nie je vôbec schopná správne sa orientovať v realite a posúdiť reálne dopady svojho konania, využil tento jej zdravotný handicap t. j., že menovaná v dôsledku nemoci nemala vôbec žiadnu predstavu o uskutočňovanej transakcii a jej dôsledkoch a napriek tomu realizoval úkony smerujúce k predaju jej bytu, čím využil omyl /evidentnú, v tomto prípade úplnú nezhodu jej vnímania a jej predstavy s odrazom skutočnej reality vonkajšieho sveta v jej vedomí/ menovanej a obohatil na jej úkor iného - F. A..

Pretože Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenie Krajského súdu v Bratislave ohľadne zisteného skutkového stavu veci a hodnotenia vykonaných dôkazov, nemohol byť naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ktorý uplatnil minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preto pre evidentné nesplnenie podmienok dovolania dovolanie ministra spravodlivosti podané v prospech JUDr. Q. Q. ako nedôvodné odmietol na neverejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.